

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 150/151 (1254/1255) 9. gads Piekdien, 1958. g. 19. decembrī

Maksā 20 kap.

Rajona partijas atskaides-vēlēšanu sapulcei sanākot

Šodien Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona organizācijas biedri sanāc uz gadskārtējo atskaides-vēlēšanu sapulci. Šis svarīgais notikums partijas organizācijas dzīvē šogad noris sevišķos darba un politiskās rosmes apstākļos, ko izraisījušas b. N. Hruščova referāta tēzes PSKP XXI kongresam un PSKP CK un Ministru Padomes tēzes par skolas darba pārkārtošanu.

Mūsu partijas organizācijas biedri uz savu sapulci nāk vēl vairāk saliedēti, pilni brieduma spēka un aktivitātes, gatavi izpildīt jebkuru partijas izvirzīto uzdevumu.

Lielāka kļuvusi partijas organizācijas loma visās saimnieciskās dzīves jomās. Vairums no tām prasmīgi organizē lauku darbaļaudis partijas izvirzītā uzdevuma izpildei — panākt ASV piena, gaļas un sviesta ražošanu uz katru iedzīvotāju. Mēs zinām, ka piena ražošanā uz katru iedzīvotāju mūsu republika jau aizsteigusies priekšā ASV un zināmu ieguldījumu šajā sasniegumā deva arī mūsu rajona kolhozi. Lūk, šā gada 11 mēnešos uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražots par 23 centneriem piena vairāk nekā pērn tajā pašā laikā, bet no katras barības govju izslaukumi palielinājušies par 204 kilogramiem. Vairāki rūpniecības uzņēmumi savus gada plānus izpildījuši 11 mēnešos.

Ne mazāki sasniegumi mums ir gūti kultūras laukā. Lielā pacilātībā māksli-

nieciskā pašdarbība bija vērojama, gatavojoties Latgales kultūras nedēļai. Kultūras darbinieku pūles vainagojās panākumiem.

Taču komunisti neapmierinās ar sasniegto. Partijas norādītie uzdevumi kļūst reāli tikai darbā. Kādas rezerves un iespējas mums ir, lai ražotu vairāk lopkopības produktu, kādi bijuši trūkumi, kuri mums traucēja strādāt labāk, kā uzlabot zemkopības kultūru, rūpniecības darbu, kur rast iespēju darba ietilpīgo procesu mehānizācijai; kādi uzdevumi nākošajā septiņgadu plānā būs jārisina mūsu rajona kolhoziem, rūpniecības uzņēmumiem, skolām, celtniecības organizācijām; kā vēl dzīvāku un iedarbīgāku padarīt masu politisko darbu, uzskaites agitāciju, darbaļaužu komunistisko audzināšanu, lūk, šiem un daudziem līdzīgiem jautājumiem jābūt sapulces dalībnieku uzmanības centrā.

Mums ir stingri pamati un visas iespējas uzlabot darbu visās saimniecības nozarēs. Mēs nedrīkstam turpmāk pieļaut trūkumus, kuri atkārtos gadu no gada.

Sapulces dalībnieku pienākums — principiāli un lietiski vērtēt partijas pirmorganizācijas un partijas komitejas darbu, un ne tikai vērtēt, bet ar atklātās kritikas un paškritikas ieroci izteikt savus ierosinājumus un vēlējumus turpmākai darba uzlabošanai visās saimnieciskās, kultūras un ideoloģiskā darba jomās.

Savā lēmumā partijas sapulce ņems vērā šos priekšlikumus un radīs ceļus visas mūsu tautas saimniecības tālākai attīstībai.

Doto vārdu pilda

Sagaidot PSKP XXI un Latvijas KP XVI kongresu, Līvānu stikla fabrikas kolektīvs ar lielu darba prieku pilda uzņemtās saistības. Brigadieru A. Vilcāna, F. Orlova, F. Grigorjeva un citu brigādes uzņēmtās saistības — dienas normu veikt ne mazāk kā par 150 procentiem. Faktiskā dienas norma izpilde ievērojami pārsniedz uzņemtās saistības. Tās tiek izpildītas par 170—180 procentiem ik dienas.

Jūtot speciālistu meistarību trūkumu, fabrikas administrācija nolēma pašu spēkiem, tas ir, ar fabrikā strādājošo speciālistu atbalstu sagatavot zināmu skaitu jauniešu, kuri būtu spējīgi veikt ikvienu darba uzdevumu vienā vai otrā darba procesā.

Mēs, Līvānu stikla fabrikas strādnieki, aicinām kolhozus, RTS un visas pārējās rajona organizācijās sekot mūsu piemēram, lai jauno, 1959. gadu, PSKP XXI un Latvijas KP XVI kongresu sagaidītu tikai ar labiem sasniegumiem darbā.

N. Kiseļovs,
Līvānu stikla fabrikas strādnieks

Pārskats

par līnu produkcijas
pārdošanu valstij pēc CSP
inspektūras ziņām
uz 1958. gada 15. decembri

Kolhoza nosaukums	Līniskā pārdošana plāna izpilde (procentos)	Līniskā pārdošana plāna izpilde (procentos)
Vorošilova	38,7	—
Darba tauta	23,3	39
Zelta vārpa	18,9	30
1. Maijs	16,7	93,1
Darbs	14	94,7
Brīvais zemnieks	11,1	26
Padomju Latvija	9	10,5
Leņina	8,7	—
Sarkanais karogs	8,6	—
Daugava	7,6	28
Čapajeva	5,8	31,5
Nākotne	5,5	52,1
Stalīna	4,7	50,8
Gaisma	3,5	—
Strauts	3,3	—
Druva	3	—
Dzintene	2,6	—
Oškāla	2,4	20
Ziedošā vārpa	1,8	—
Latgales zieds	0,4	—
Draudzīgais maijs	—	51,6
Ciņa	—	—
Kaļiņina	—	—
Uzvara	—	—
Molodajagvardija	—	—

Teicami strādā ražošanā un
sekmīgi mācās vakarskolā Līvānu
stikla fabrikas jaunais komu-
nists virpotājs A. Batņa.
Attēlā: komunisti b. Batņa pie
darba galda.

TĀ STRĀDĀ KOMUNISTI

Neveicas darbs, slīdam uz leju, — tā pirms nepilniem trim gadiem par savu saimniecību teica kolhoza „Sarkanais karogs” laudis. Taisnība, priecāties kolhozniekiem nebija par ko. Lai gan pavasarī laukus tie apsēja, rudenos parasti novāca tādu ražu, ka uz darba dienām iznāca tikai nedaudzi gramī labības. Arī naudas ienākumi kolhozam bija niecīgi un savu gada peļņu laudis skaitīja nedaudzos rubļos. Aizvien vairāk radās tādu, kuri nepaklausīja brigadiera un priekšsēdētāja norīkojumiem, strauji ir darba disciplīna.

Lai pieteiktu trūkumam nesaudzīgu cīņu, kolhozā trūka stingras saimnieka rokas.

Kad kopsapulcē kolhozniekiem ieteica ievēlēt par savu priekšsēdētāju komunistu Vladislavu Beinaroviču, ne viens vien no klātesošajiem netieciģi sprieda: — Bet vai šis būs labāks par iepriekšējo? Ne jau pirmo vēlam, bet drīzi vien atkal „izvēlam”.

Kolhozniekiem bija iemesls tā domāt, jo līdz tam priekšsēdētāji bieži mainījās, bet saimniecība ar katru gadu panīka. Ciest ilgāk to nevarēja un kolhoza „Sarkanais karogs” laudis uzticēja savu kolhoza vadību b. Beinarovičam.

No tās dienas drīz būs aizritējuši jau trīs gadi. Šajā laikā te viss izmainījies līdz nepazīšanai un reizē ar šīm pārvērtībām izauguši arī laudis.

Nekurinātajās un piesmēķtajās kantora telpās kolhoznieki kādreiz sanākuši caurām dienām rājas, sūdzējās un prasīja: — Dodiet avansu! Fermās krīt lopi! Nav pievesta barība, — tās bija parastas sarunas, pie kurām pieraduši jutās arī kantora darbinieki.

Tagad to vairs nedzird. Laudis redz, ka darbs ievirzīts pareizā gultnē, ka strauji aug sabiedriskās saimniecības un viņu pašu personīgie ienākumi.

Biedrs Beinarovičs ar pārējiem kolhoza komunistiem prātis šā laikā ievērojami uzlabot stāvokli lopkopībā un laukkopībā, pacelt graudaugu ražas, piena un gaļas ieguvu. Kādreiz smago lopkopju darbu tagad palīdz veikt mehānismi. Liellopu un cūku kūti tagad mehānizēta barības un ūdens piegāde.

Lopkopji bez satraukuma nevar atcerēties tos gadus,

kad govju ziemas mēnešos saņēma tikai rudzu salmus, bet bieži vien pašā ziemas vidū arī to pietrūka. Pārskati vēl tagad liecina, ka ziemas mēnešos kolhozā no govju dienā vidēji ieguva tikai 0,2 litri piena. Tagad slaucējām šīs bažas atkritušas. Šogad kolhozā sagatavotas 400 tonnas laba siena un āboliņa — trīs reizes vairāk nekā pērn. — Katrai govij šoziem varēsim izbarot dienā pa 10 kg vērtīgas rupjās barības, — saka b. Beinarovičs, — bet ziemāju salmus izlietosim vienīgi pakaišiem.

Par lopbarības sagatavošanu komunisti šeit rūpējas jau laikus. Vasarā, līdzko sākās siena plauja, reti kad varēja atrast kādu no kantora darbiniekiem sēdot valdes telpās. Viņi kopīgi ar kolhoza komunistiem pastāvīgi strādāja gan plavās, gan āboliņa laukos. Virmēslošie zālāji un uzlabotās plavas deva labu ražu, tādēļ partijas pirmorganizācija mobilizēja visus spēkus lopbarības ievākšanai. Pateicoties labai barībai, cēlās arī izslaukumi. Gada laikā no katras govju izslaukums pieaudzis gandrīz par 400 litriem.

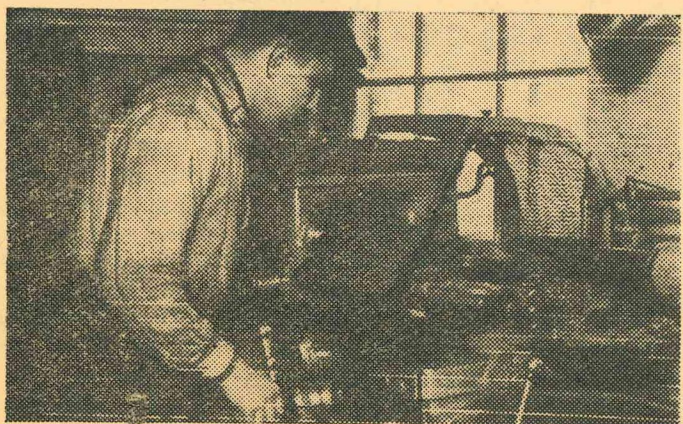
Kolhoza komunisti ar priekšsēdētāju b. Beinaroviču savā darbā vienmēr balstās uz kolhozniekiem, kopīgi ar tiem izlemj visus svarīgākos jautājumus un tad kopīgiem spēkiem stājas pie to realizēšanas.

Tātas bija arī tad, kad b. Beinarovičs ieteica fermās ierīkot speciālas šahtas, kuras, papildinātas ar pakaišu kūdru, uzsūc sevī vircu un dod augstvērtīgu mēslojumu laukiem. Daži par šo jautājumu neizteicās sevišķi atzinīgi, taču drīz vien pierādījās, ka tas ir labs un ērts komposta sagatavošanas paņēmieni.

Pāris gadu laikā kolhoza aramzeme 90 ha platībā saņēmusi pa 20 tonnām šāda mēslojuma uz katru hektāru. Un lai gan ziemāji šogad sevišķi nepadevās, „Sarkanā karoga” laudis ieguva visu graudaugu vidējo ražu pa 16 cnt no ha. Viņi zina, ka arī darba diena šogad tiks labi atmaksāta.

Skaisti ir kolhoza „Sarkanais karogs” nākotnes plāni. Partijas pirmorganizācijas un kolhoza valdes izstrādātais kolhoza septiņgadu plāns jau tagad atspoguļo tās lielās pārmaiņas, ko kolhoza laudis nodomājuši veikt tuvākajos gados.

A. Jansons

PIONIERU SVEICIENS

Mums, pionieriem, dzīvē ir sasniedzams viss, ko mēs gribēsim sasniegt; visgaišāko ceļu mums ir pavērusi Padomju Savienības Komunistiskā partija. Tāpēc mēs sveicam partijas rajona organizācijas biedrus atskaites-vēlēšanu sapulces dienā un novēlam, lai, vērtējot padarīto, veikto, nobriest jauni lēmumi, jauna apņemšanās celt mūsu dzīvi vēl gaišāku.

Pievienojamies dzejnieka A. Baloža vārdiem:

„Sveic mūsu partiju tālu,
Tai pukst ik strādnieka sirds.
Ko partija māca, kur Ļeņins,
Tur tauta, tur uzvara mirdz.”

Rudzētu vidusskolas Zojas Kosmodemjanskas vārdā nosauktās
pionieru vienības padome.

PARTIJAS DZĪVE

Brigādi vada komunisti

Jau no agras bērnības Juris Skrebelis iepazīna toreiz smago zemes darbu. Nelielajā tēva saimniecībā nācās izliet ne mazums sviedru, lai zeme spētu izturēt tās kopējus. Niecīgas ražas, pavasarī bieži vien sēklas aizņemšanās un citas rūpes, zemnieku turēja pastāvīgā satraukumā un neziņā.

Juris Skrebelis to labi atceras. Atceras arī to, ka šāda dzīve agri, jo agri pierādina smagam darbam. Tā bija kādreiz nelielajā tēva saimniecībā. Bet jau aizritējuši pieci gadi kopš komunistu Juri Skrebeli kolhoza „Druva” trešās kompleksās brigādes laudis ievēlēja par savu brigadieru. Pieredzes vadīt plašo brigādes saimniecību b. Skrebelim nebija. Bet strādāt taču nācās ar vairākiem desmitiem cilvēku un apkopt plašos brigādes laukus. Jau no pirmās dienas darbā viņš ielika savu raksturīgāko īpašību — ciešu gribu labi strādāt.

— Zeme bagātīgi atmaksās tavas pūles, kop to un mīli, — tā ne reizi savas brigādes laudim teica b. Skrebelis. Bet vai ar šādiem izjustiem vārdiem uzreiz izdevās pārliecināt laudis, lai tie ar ticību ķertos pie darba? Nē. Arī iepriekšējais brigadieris tos bija mudinājis un kolhoznieki atceras, ka pēc šādas mudināšanas, pats nedēļām ilgi nerādījās brigādē un nevadīja darbus.

Juris Skrebelis īsā laikā darbus ievadīja citās slīdēs. Jau dienu iepriekš, saņemdami norādījumus rītdienai, kolhoznieki jūta, ka darbs brigādē sāk šķirties labāk. Steidzamākos darbos, kur dažkārt trūka darba roku, līdzās kolhozniekiem caurām dienām strādāja arī pats brigadieris. Viņa personīgais piemērs vēl vairāk saliedēja laudis.

Jau pēc gada Jura Skrebeļa vadīto brigādi kolhozā neviens vairs neminēja par atpalikušo. Laudis īsā laikā apsēja un novāca laukus un uzsāka neatlaidīgu darbu, lai paceltu brigādē ražību. — Taču, kā to izdarīt, ja ik gadus izjutām kūstmeslu trūkumu? — sprieda viens otrs no kol-

hozniekiem. Bet Juris Skrebelis jau bija aplūkojis bagātīgos kūdras krājumus un uz to droši atbildēja: — Mēslojuma mums ir diezgan, gatavosim kūstmeslu un kūdras kompostus...

Neilgā laikā uz brigādes tūrumiem pacēlās kūdras-kūstmeslu komposta kaudzes un ar katru gadu šā vērtīgā mēslojuma brigādē sagatavoja aizvien vairāk. Līdz ar to krietni cēlās arī lauku ražība. Ja agrāk no katra hektāra brigādē ievāca 6—7 cēt graudu, tad šogad ražība ir gandrīz divkārtšojusies. Katrs hektārs caurmērā devis vairāk nekā 13 cēt graudu.

Juri Skrebeli neapmierināja arī zemie izslaukumi, kādus brigādē ieguva ilgus gadus pēc kārtas. Protams, 1400 kg piena no govju gadā, tas ir izslaukums, kas liecina par panīkušu lopkopību. Un, kā gan varēja izslaukt vairāk, ja govju ziemā saņēma tikai 6 kg rupjās barības un pietam pārsvarā salmus?

Šogad brigādes laudis arī šo jautājumu atrisinājuši.

Labi mēslotie zālāji devuši arī labas ražas. Šoziem katrai govij sagatavots pa 10 kg āboliņa un siena. Visu ziemas periodu govīm varēs izbarot arī pa 15 kg skābbarības dienā.

Jā, kolhoza „Druva” 3. kompleksās brigādes laudis redz, ka brigādē darbs veicas un aug pašu labklājība. Taču viņu nākotnes nodoms ir paveikt vēl daudz vairāk. — Šoziem, — saka Juris Skrebelis, — brigādei būs jāpaveic liels darbs. Līdzās krūmu ciršanai esam apņēmušies sagatavot arī 640 tonnas kūdras un kūstmeslu komposta. Tagad pavasarī katrs sējplatības hektārs saņems vismaz pa 16 tonnas laba mēslojuma.

Jā, arī šo darbu brigādes laudis jau uzsākuši un sagatavojuši apmēram 50 tonnas komposta.

Komunistu Jura Skrebeļa brigāde tagad iet kolhoza pārrēķino brigāžu priekšgalā. Kādreizējā atpalicība tiem jau aiz muguras, bet nākotnē skaistas ieceres.

A. Vīgants

Pensionāra pateicība

Ne jau man vienam gribas rajona laikraksta slejās izteikt izjustu pateicību mūsu valdībai un Komunistiskajai partijai par to gādību un labklājību, ko jūtam mēs, pensionāri.

Šā gada 5. decembrī mūsu rajona avīzē „Uzvaras ceļš” sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja b. Strode minēja vairākus pensionārus, kuri arī pēc aiziešanas no darba palīdz celt rajona labklājību. Esmu pārliecināts, ka bez rakstā minētajiem pensionāriem arī daudzi citi iegulda un ieguldīs savu darba daļu rajona iedzīvotāju labklājības celšanai.

Mūsu acu priekšā aug visu labklājība. Mēs negribam justies it kā būtu lieki, jau nevarējam valstij, sabiedrībai, kurā mēs jūtamies laimīgi. Mūsu dzīve ir cildenās padomju varas un Komunistiskās partijas rokās. Es pateicos par bezmaksas skolu mūsu bērniem, par brīvu ārstēšanu, par atbalstu veciem-nespējīgiem, par vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm.

A. Kornets,
pensionārs

Kolhoza „Krasnij Oktjabr” pieredze saimniecības attīstībā

Pirms četriem gadiem Preiļu rajona lauksaimniecības artelis „Krasnij Oktjabr” bija atpalikušo saimniecību vidū. Kad kolhoza priekšgalā nostājās trīsdesmittūkstošnieks b. Kavinskis, stāvoklis kolhozā krasī uzlabojās.

Salīdzinot ar 1954. gadu, piena ražošana uz 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantamās zemes tagad pieaugusi 5,7 reizes un gaļas ražošana — 3 reizes. Kolhoza ienākumi naudā pieauguši no 869.800 līdz 4 miljoniem rubļu.

Izšķirošā vieta kolhoza saimniecības kāpināšanā bija pareizai linkopības organizēšanai. Tika izveidoti 28 linkopības posmi. Posmu vadību uzdeva pieredzējušiem kolhozniekiem linkopjiem. Katra posma pārzinā nodeva apmēram 4—5 hektāru lielu platību. Prakse pierādījusi, ka apstākļos, kad kolhoznieki dzīvo viensētās, tieši tādi posmi var strādāt vislabāk. Tāpēc arī pārejot uz jaunajām linu sagādes cenām, kolhozs to-

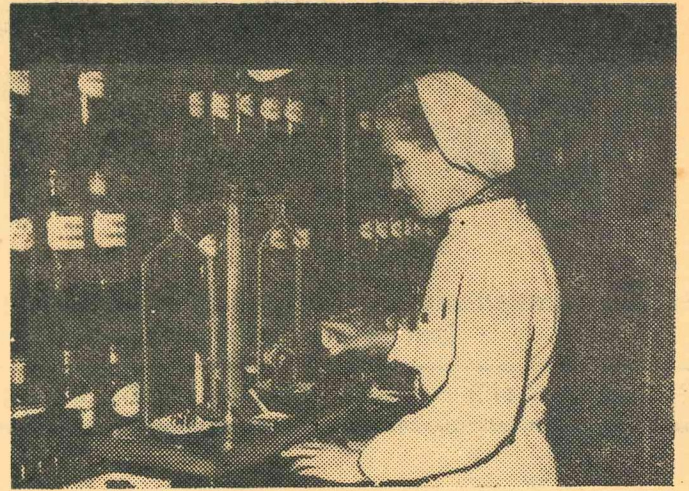
mēr saglabāja iepriekšējos linkopju materiālās stimulēšanas noteikumus un organizāciju. Par izstrādes dienām, kas nopelnītas linkopībā, kolhozniekiem papildus pamatapmaksai izmaksā 10 procentus no ienākumiem naudā, kas saņemti par linu. Posminieki saņem 3 procentus no ienākuma, ko posms ieguvis par nodoto linu produkciju, brigadieris — 2 procentus no ienākuma, ko par linu ieguvis pieredzējusi brigāde, un priekšsēdētājs — 1 procentu. Darbu linu audzēšanā šeit atalgo tieši atkarā no iegūtās ražas. Tādējādi tiek nodrošināts augsts darba ražīgums un tā laba kvalitāte.

Personiskā atbildība un materiālā ieinteresētība visās lauksaimniecības nozarēs izveidojusi kolhoznieku jaunu attieksmi pret darbu, cēlusi viņu meistarību. Kolhozā izauguši labi linkopības speciālisti. Piemēram, posminieks Jēkabs Skutelis jau divi gadi no vietas iegūst 8 centnerus

Recepšu saņemšanu un zāļu izsniegšanu apkalpo Irma Lauska, kurai laipnības netrūkst.

Ar lielu rūpību, un lai nerastos nekādi pārpratumi, viņa to dara, izsniedzot zāles uz receptēm, kuras uzrakstītas bērniem. Ārstniecības līdzekļu pagatavošana vienmēr

TE APKALPO ĀTRI UN LAIPNI

Attēlā: V. Podniece izgatavo zāles.

Attēlā: I. Lauska pēdējo reizi pirms izsniegšanas pārbauda zāles.

prasa ilgāku laiku — šo laiku Irma nosaka precīzi. Akurāti un bez kļūdām pie zāļu pagatavošanas strādā asistente Vera Podniece, jo tieši no viņas darba pareizī-

bas lielā mērā izriet ārstniecības līdzekļu efektivitāte.

Strādāt pareizi, ātri un laipni — to prot mūsu aptiekas darbinieki. A. Svīpes foto P. Liepiņa teksts

linšķiedras caurmērā no hektāra. Posminieks Vasilis Cvetkovs šogad ieguvis 9 centnerus linšķiedras no hektāra.

Labi organizētie posmi dod augstus ienākumus no linkopības. Tā īsā laikā kļuvusi par ievērojamu kolhoza ienākuma avotu. Tas devis iespēju stipri paaugstināt arī vispārējo izstrādes dienas samaksu. 1954. gadā lauksaimniecības arteļa biedri saņēma 2 rubļi naudā un 0,37 kg labības par izstrādes dienu. Tagad tie saņem 10 rubļus naudā un 1,5 kg labības.

Balstoties uz linkopību, lauksaimniecības arteļa valde spraudusi uzdevumu, cik vien iespējams, attīstīt arī citas nozares, it īpaši lopkopību. Šai nolūkā ievērojami paplašināti lopbarības kultūru sējumi. Ilggadīgo zāļu sējumu platība šogad sasniedza 850 hektārus, jeb 41 procentu no visas aramzemes. Paplašināti arī kukurūzas, kartupeļu un sakņu augu sējumi.

Lai rajona laikraksts

klūtu iedarbīgs un interesants

Izpildītas iedzīvotāju prasības pēc „lielā” laikraksta. Sākot ar 1959. gada 1. janvāri, rajona laikraksts „Uzvaras Ceļš” vairs neiznāks uz vienas lapas, kā vairākus gadus līdz šim, bet gan uz divām, palielināsies arī tā tirāža.

Tas nozīmē, ka laikrakstam jāklūst vispusīgākam, saturīgākam un iedarbīgākam. Tagad laikrakstā varēs vairāk ievietot darbaļu vēstules un korespondences.

Kādsgan būtu laikraksts, ja tajā rakstītu tikai štata darbinieki? Skaidrs, ka avīzē varētu lasīt tikai nedaudzu cilvēku domas, vienus un tos pašus spriedumus, līdzīgus padomus.

Padomju laikrakstu redakcijām Komunistiskā partija izvirzījusi daudz plašākus uzdevumus un proti: padarīt laikrakstu par masu tribīni.

Šim aicinājumam labprāt atsaucas simtiem un tūkstošiem darbaļu.

Korespondences par kolhoza „Uzvara” dzīvi regulāri sniedz kolhoza agronoms Osvalds Smilga.

Ziņas no kolhoza „Latgales zieds” redakcija bieži saņem no agronoma Edgara Jēkabsona.

Jau vairākus gadus redakcijai iesūta rakstus spirta rūpniecības pirmorganizācijas sekretars b. Parņenkovs. Par kolhoza „Brīvais zemnieks” labāko kolhoznieku darbu un dzīvi raksta b. Iesalniece, par kolhozu „Sarkanais karogs” — partijas rajona komitejas instruktors b. Cvetkovs. Saturīgus un interesantus rakstus par skolu dzīvi sniedz strādnieku jaunatnes vidusskolas direktors b. Fridmanis. Pēdējā laikā aktīvi laikraksta darbā piedalās medicīnas darbinieki kā ārsts b. Z. Jurinova, A. Daukste, I. Dauksts, G. Ūdris un citi.

Kolhozā organizēta arī kūdras ieguve. 1954. gadā uz tūkstiem izveda tikai 2.500 tonnu mēslu, bet 1958. gada ražai kolhoznieki iestrādāja jau 10.000 tonnu kūdras un kūtsmēslu komposta. Saimniecībā plaši izlieto arī organisko un minerālmēslu maisījumus. Tas labvēlīgi ietekmējis ražības pieaugumu un lauksaimniecības kultūru kopieguves pieaugumu, kaut gan labības un linu sējumu platības šajos gados samazinātas.

Ienākumu palielināšanā lielā nozīme ir linu apstrādes agregātam. Ar šo mašīnu pērņ iestrādāja 780 centnerus linšķiedras. Garās šķiedras ieguve bija caurmērā 65 procenti un linu vidējais numurs—9. Šogad kolhozi izstrādās vismaz 1.000 centneru šķiedras un iegūs 70 procentu garās šķiedras, pie kam linu caurmēra numurs būs 10 un 11. Pārstrādājot linu stiebrņus uz vietas, ar savu agregātu, kolhoza ienākumi naudā palielinās par vairāk nekā 800 tūkstoš rubļiem. Līdzās kaltei SSL-VISHOM tiek izmantotas arī 11 rijas un 11 koka mīstiklas. Izmīstītos linus, kas sašķīroti

Laikraksta slejās par kolhoza attīstību turpmākajos septiņos gados un daudziem citiem jautājumiem pastāsta kolhoza „1. Maijs” priekšsēdētājs b. Bernāns, kolhoza „Sarkanais karogs” priekšsēdētājs b. Beinarovičs un citi.

Strādnieki un lauku korespondenti ir milzīgs sabiedriskais spēks, kas aicināts palīdzēt partijai un padomju valdībai Komunistiskajā celtniecībā. Tāpēc ļoti vēlams, lai korespondentu saime kļūtu vēl lielāka.

Pašreiz visā valstī izvēršas socialistiskā sacensība par godu PSKP XXI kongresam. Korespondentu uzdevums — regulāri informēt avīzi par sacensības gaitu kolhozos, rūpniecībā, celtniecībā, par to, kā tiek izpildītas uzņemtās saistības. Jārūpējas par rezervēm un iespējām, lai vairāk ražotu lopkopības produktu, kā noris lopu ziemošana, par darba ietilpīgo procesu mehanizāciju un daudziem citiem jautājumiem. Katrā darba vietā ir darba pirmrindnieki, sastopami arī disciplīnas grāvēji. Arī viņiem avīzes slejās atradīsies brīva vieta.

Turpmāk redakcija turēs vēl ciešākas saites ar korespondentiem, sistemātiski nodarbojoties ar viņiem, palīdzēs apgūt žurnalistikas iemaņas.

Biedri lasītāji un korespondenti, laikraksts plaši atvēlējies jums savas slejas, esiet aktīvi tā veidotāji!

Partijas rajona komitejas un rajona izpildu komitejas vadībā ar plašu partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizāciju palīdzību, balstoties uz darba vietu korespondentiem, laikraksts godam izpildīs savu kolektīvā propagandista, kolektīvā agitatora un organizatora uzdevumus.

pēc krāsas un mīstījuma pakāpes, noliek 10 dienas nogulēt, un tad laiž cauri linu apstrādes mašīnu TL-40. Arī tas nodrošina augstu garās šķiedras ieguvu un paātrina visas linu produkcijas pārstrādāšanu un tās nodošanu valstij.

Izmantojot ienākumus no lopkopības, kolhozs pagājušajos 3—4 gados uzcēlis tipveida liellopu kūti, cūku kūti, elektrostaciju, kultūras namu, dārzu glabātuvi 1.000 tonnu tilpumā, nojumi, divas garāžas un putnu fermu. Kolhoza centrālās jaunās mājas uzcēlušas jau 30 kolhoznieku ģimenes. Lauksaimniecības artelis iegādājies septiņas smagās mašīnas, deviņus traktorusus, labības kombainu, skābarības kultūru kombainu un divus linu kombainus, piecus labības tīrkūļus, kalti SSL-VISHOM, linu apstrādes agregātu un dažādu piekabīnāmo lauksaimniecības inventāru. Par visu šo tehniku kolhozs ar valsti jau pilnīgi norēķinājies.

Uz katru govi kolhozā šogad sagatavotas 7 tonnas sulīgās barības, pusotras tonnas āboliņa, viena tonna vasarāju salmu un 4,5 centneri spēkba-

Kultūras nedēļu noslēdzot

Līvānieši uz Valsts Dailes teātra skatuves.

A t t ē l ā: otrā cēliena aina. Krustiņa lomā — E. Kalvāns, Matildes lomā — M. Spūle.

Līvānu kultūras nama dramatiskais kolektīvs iesāka darboties 1947.—1948. gadā. Tas bija tikai sākums. Kolektīva repertuārā bija tikai viencēlieni. Vairākcēlienu lugas sāka iestudēt 1950. gadā, kad par dramatisko kolektīvu režisori sāka strādāt enerģiskā un spējīgā Laima Balode.

Šodien dramatiskais kolektīvs skaitliski pieaudzis un sastāv no 46 dalībniekiem. Ne tikai skaitliskā izaugsme raksturo darbu, bet arī iestudētais repertuārs, kurā ir vairāk nekā 10 vairākcēlienu lugas un vairāki viencēlieni.

Vairāku darbu gadu laikā kolektīvs ir guvis arvien pilnīgāku māksliniecisko tēlu atveidojumu. Redzami tas izpaudās, jau gatavojoties Latgales kultūras nedēļai, pēc dramatisko kolektīvu skates Daugavpilī. Ticību un pārliecību

tam, ko dalībnieki veica, darbojoties R. Blaumaņa lugā „Pazudušais dēls”, ar kuru izvirzījās uz Latgales kultūras nedēļu, deva konsultants, Dailes teātra režisors, O. Krēslis. Nedaudzi dalībnieki vēl šaubījās, vai kolektīva lielais darbs, kas ietverts šajā lugā, spēš izturēt Rīgas skatītāju kritiku.

Pienāca 6. decembra rīts, un kultūras nama dramatiskā kolektīva dalībnieki satrauktām sejām pulcējās Līvānu stacijā, lai daļu no Latgales kultūras un mākslas aizvestu rīdzinieku skatījumam.

Kalendārs rāda 8. decembri. Skatītājiem pārpildīta Dailes teātra zāle, uz skatuves līvānieši. Skatītāji aizrautīgi seko izrādes gaitai, aizmirsdami, ka te savu mākslu sniedz pašdarbnieki. Pārbaudījums izturēts. Priekšskaram aizveroties, un atkal atveroties, zāli pāršalc aplausi vēl un vēl.

Par pārliecinošu kolektīva sniegumu atzinību izteica šī teātra režisors Pētersons un atzīmēja, ka vairāki kolektīva dalībnieki ir sagādājuši pārsteigu-

mu. Dažus lugas tēlus ir pratuši labāk atveidot nekā profesionāli aktieri. Sevišķi atzīmēja A. Rudzāti Āzas tēlā. Siltus un sirsniņus vārdus teica teātra aktiere Lilita Bērziņa.

Kolektīvs ar dzīvu interesi sekoja līdz visiem Latgales kultūras nedēļas pasākumiem, apmeklēja lietišķās un tēlotājas mākslas izstādi, kurā bija sastopami līvāniešu darbi kā V. Griezānes grīdas sega un B. Daņilevičas gultas sega. Lietderīgi brīvo laiku izmantoja, apmeklējot Rīgas teātrus.

14. decembrī Latvijas PSR Augstākās Padomes prezidijā ēkā notika Latgales kultūras nedēļas svinīgs noslēgums. Daudziem kultūras namu pašdarbniekiem, kā arī lietišķās un tēlotājas mākslas dalībniekiem, piešķīra mākslinieka nosaukumu un pasniedza Goda rakstus. Arī līvānieši pārveda mājās vairākus Goda rakstus. Augstākās Padomes prezidijā Goda rakstu saņēma kultūras nama dramatiskais kolektīvs, par aktīvu un sekmīgu darbu kultūras laukā. Tādu pat Goda rakstu saņē-

Beiguši lugas „Pazudušais dēls” mēģinājumu, Līvānu kultūras nama dramatiskā kolektīva dalībnieki nolēma izmantot brīvo laiku, pastaigājoties pa Rīgas ielām un parkiem.

A t t ē l ā: Līvānu kultūras nama pārstāvji Komunāru laukumā.

ma kolektīva režisore L. Balode.

Ar Latvijas PSR Kultūras ministrijas Goda rakstiem apbalvoja kolektīva dalībniekus — A. Rudzāti, Z. Pabērzi un A. Daņileviču par teicamiem panākumiem Latgales kultūras nedēļā. Vērtīgu balvu — klavīeres saņēma dramatiskais kolektīvs.

Latgales kultūras nedēļa bija teicams pasākums, kas pierādīja, ka kādreiz atpalikušais republikas austrumu novads tik īsā laikā blakus ekonomiskajam uzplaukumam guvis teicamus panākumus kultūras un mākslas laukā.

A. Gusārs

Izcirtīs 50 ha krūmu

Atsaucoties Krustpils rajona Lēpina kolhoza valdes un kolhoznieku aicinājumam krūmāju un atmatu apgūšanā, kas šobrīd ir viens no vajadzīgākajiem darbiem, šā gada 2. decembrī sanāca kolhoza „Uz priekšu” valde, lai apspriestu Lēpina kolhoza valdes un kolhoznieku aicinājumu krūmāju izcirtšanai un atmatu apgūšanai. Kolhozā nav pārāk lielas teritorijas, kuru aizņemtu krūmāji. Visā kolhozā izcirtīs krūmājus 50 ha platī-

bā. Šis darbs sadalīts pa 3 laukopības brigādēm. Krūmu izcirtšanā strādā rosīgi visu brigāžu kolhoznieki, jo apzinās, ka katrs no krūmājiem atbrīvots gabals nākošos gados dos labus ienākumus, palielināsies lopbarības bāze, piena, gaļas un citu lopkopības produktu ražošana. Bez tam šis darbs labi atalgojas. Pirmie 8,5 ha jau atbrīvoti no krūmājiem.

(No Krustpils rajona laikraksta „Dzirkstele”)

Kultūras dzīve

Pašiem savs klubs

Jā, mēs, kolhoza „Daugava” jaunieši, varam no sirds priecāties. Tagad mums ir pašiem savs klubs. Līdz šim visi sarīkojumi notika skolā. Cik tas tomēr bija neērti!

Kluba atklāšanas dienā, t. i. 1. novembrī sniedzām pašu spēkiem sagatavotu koncertu. Labi kluba vadītājam palīdzēja kolhoza komjaunieši un jaunieši. Komjaunieši ir pirmie, kas piedalījās pašdarbībā. Aktīvākie no viņiem ir M. Martinova, M. Šilova, M. Leonova un brigadieris b. Upenieks. Kaut gan viņi visu dienu nostrādājuši uz lauka, tomēr uz dramatiskā un deju kolektīva mēģinājumiem ierodas vienmēr un laikā.

Pie kluba darbojas kluba padome. Padome ir pirmais palīgs kluba vadītājam. Padomē ievēlēti paši aktīvākie, apzinīgākie dalībnieki, kas veido kodolu, ap kuru grupējas visi pārējie kolektīva dalībnieki. Pieņemumi starp padomes locekļiem sadalīti tā: priekšsēdētājs pārzina visu kolektīva darbu, enerģiskā kolhoza pasniece Leonova rūpējas par mēģinājumu savlaicīgu izziņošanu vi-

siem kolektīva dalībniekiem, M. Šilova atbild par kolektīva rīcībā nodoto inventāru.

Ar kluba padomes palīdzību tika nodibināts deju pulciņš un dramatiskais kolektīvs, ko vada skolotāja b. Lazdāne. Deju kolektīvs iestudējis un ir parādījis saviem ļaudīm vairākas dejas, kā, piemēram, „Bulba”, „Lavoņihu”, „Leciens”. Repertuārā ir paredzēts iemācīties īgaupu tautas deju „Žoks” un matrožu deju.

Dramatiskais kolektīvs skolotājas Lazdānes vadībā pašlaik iestudē viencēlienu „Biedrs telefons” un krievu grupa, ko vada skolotāja Kromkina, iestudējusi viencēlienu „Skaistules bēdu stāsts”.

Ciema klubā tiks organizēta lasītāju konference par Skujiņa stāstu „Ceļi un krustceļi”. Šo tematu izvēlējamies tāpēc, ka tam ir liela audzināšanas nozīme. Gatavojamies arī Jaungada karnevālam.

Darbs jaunajā klubā iesākts labi, esam pārliecināti, ka tas neapsiks arī turpmāk.

I. Bogdanoviča

Skolu dzīve

Konference vecākiem

Viens no izcilie mūsu republikas padomju pedagogiem bija Antons Semjonovičs Makarenko, kura pedagogiskā un literārā darbība līdz viņa dzīves norietam caurstrāvota cēlām komunisma idejām.

Ar dziļu mīlestību un radošu pedagogisku pieeju lielais pedagogs centās izaudzināt sociālistiskās pasaules cilvēku. Viņa „Grāmata vecākiem” apliecina, ka iespējams audzināšanas grūtības pārvarēt ģimenē.

Jau ilgāku laiku Līvānu 1. vidusskolas vecāki gatavojās apspriest problēmas, kas izvirzītas šai grāmātā.

Šā gada 14. decembrī Līvānu 1. vidusskolā bija pulcināti vecāki. Dienas kārtību vadīja direktore b. Gorbunova ar plašu pārskatu par

mūsu republikas uzdevumiem, informēja vecākus par skolu pārkārtošanu un turpmākiem mūsu radošā audzināšanas darba nodomiem.

Pēc tam sekoja A. Makarenko „Grāmata vecākiem” iztirzājums. Ar referātiem uzstājās vecāki. Biedrs Stikāns stāstīja vecākiem no daļdarba un savas pieredzes gūtās atziņas, kāpēc Miša, vienīgais dēls, nesapratās ar tēvu.

Biedrene Cāzare pārliecināti un skaidri atklāja klausītājiem Vetkinu ģimenes — 13 bērnu un vecāku satiecības un draudzības pamatus.

Labi bija izpratis b. Vindulis estētiskās audzināšanas principus un audzināšanas metodēm dalījās ar vecākiem.

Apskatītās tēmas

iedzīvināja vecākos daudzus jautājumus. Vecāki vēlējās apspriesties — kādā vecumā var uzticēt bērniem naudas līdzekļus un cik, kādos apstākļos sākas bērna egoisma ceļš, kā ieaudzināt biedriskuma un estētiskās jūtas, kā izskaust trūkumus un nodibināt ģimenes kolektīvu.

Tāda saturs konference mūsu skolā notika pirmo reizi un jāpriecājas par to, ka vecāki dzīvi iztirzāja jautājumus, kas saistīti ar A. S. Makarenko atziņām, ka „padomju ģimenei jābūt tikai kolektīvam”.

Konferenci kuplināja grāmatu izstāde, ko bija sarīkojuši Līvānu pilsētas bērnu bibliotēkas darbinieki.

O. Timma, Līvānu 1. vidusskolas skolotāja

Humors un satira

nātres

Vai JŪS zināt, KA...

... Kaļiņa kolhoza I brigādē, kuru vada brigadieris A. Mukāns, nav pastāvīga teju kopēja. Kolhoziekus nozīmē teju kopt pēc kārtas. Šī metode citos rajona kolhozos nav attaisnojusi, bet b. Mukāns ietiepīgi grib pierādīt pretējo. Pagaidām gaidīto rezultātu nav. Jāsaubās, vai no šiem teļiem kādreiz iznāks labas govīs?

... lai ziemā nesaltu govīs, kolhoza „Daugava” lopkopji pielieto vienkāršu, bet pagaidām nekur citur rajonā nepārbaudītu papēmienu. Govis netira te mēnešiem. Tās apaugušas ar biezu mēslu kārtu un daugavieši uzskata, ka mēsli esot labākais siltuma aizsargs.

... patiešām apsveicamus sasniegumus šogad guvuši kolhozu „Daugava”, „Brīvais zemnieks” un „Strauts” biškopji. Šogad viņu bišu saimes ienesušas apbrīnojamus daudzumus medus no 3 līdz 3,7 kg katrā. Ar šādu medus daudzumu bites arī iezīmotas. Par ziemošanas rezultātiem biškopji ziņos pavasarī, ja vispār būs par ko ziņot.

... kolhoza „Padomju Latvija” lauki ik gadus saņem vismazākās organiskās mēslojuma devas rajonā. Vai mēslu trūkst? Grūti par to spriest, bet fakts paliek fakts, ka II brigādē ir lopu novietnes, kur kūtsmēsli krājas jau gadiem ilgi.

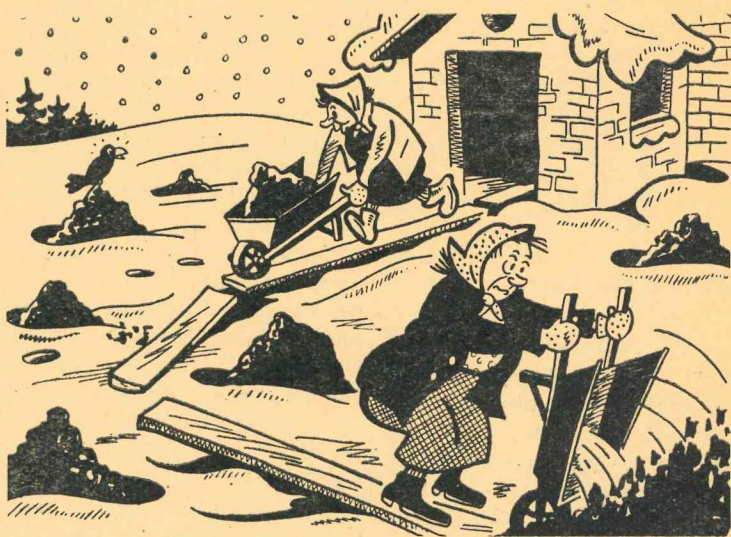
... ar kolhozu „Strauts” un „Dzintars” lauksaimniecības speciālistu un priekšsēdētāju gudru ziņu šo kolhozu lauksaimniecības inventārs lezīnāts tā, ka līdz siltam pavasarim no zemes neatrausī. Šie gudrinieki spriež tā — inventārs izmēģināts un iesalis, tāpēc nebūs jānopūlās ar tā remontu. Miera dzīve!..

... jo vairāk elektrības stabu un vadu parādās Līvānos, jo tumšākas kļūst mūsu pilsētas ielas. Ļaudis runā tā — tagad jau vadu vesels mudžeklis, elektrības vīri nevar atrast vairs to isto un iedegt elektrību ielās. Bet to izdarīt vajag gan.

Katru reizi savā vietā

Daudzos rajona kolhozos pie lopu fermām nav kūtsmēslu krātuvju. Simtiem tonnu virsas aizplūst pa grāvjiem, bet no kūtsmēsliem gaisā izkūp tā vērtīgais saturs. Tajā pašā laikā kolhozu lauki saņem niecīgas organisko mēslu devas.

Fakts

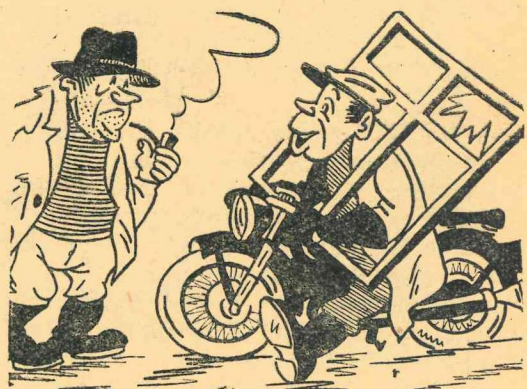

Tā iet, kad nav mēslu krātuvju...

Brauc kaut vai uz Rīgu

Rajonā nav darbnīcas, kur iedzīvotāji varētu iestiklot logus.

Fakts

—Kur tad tu tā?..

—Dzirdēju, ka kaimiņu rajonā logus stiklojat.

Mums raksta

Par mūsu pilsētas skaistumu jārūpējas vairāk

Caur mūsu rajona centru — Līvāniem iet vairākas gan republikas pasažieru satiksmes autolīnijas, gan vietēja rakstura. Simtiem cilvēku brauc caur mūsu pilsētu un vēro tās seju. Bet vai mēs, līvānieši, esam visu darījuši, lai mūsu pilsētas seja nebūtu traipu, kurus redzot cilvēks novēršas? Nē.

Rudepos un pavasaros piebrauktuve pie spirta rūpnīcas šķiedena rezervuāra ir bezdibens, kurā slikt un bojājas kolhoza mašīnas. Izbraucot no šī purva, automašīnas uznes

uz galvenās pilsētas ielas veselu jūru dubļu, pārvēršot to antisemitārā stāvoklī. Kaut gan spirta rūpnīcai ceļa labošanas darbiem, piebrauktuves remontam ir līdzekļi, nekā netiek darīts šī traipa noslaucīšanai no pilsētas sejas.

Neiepriecina nejašu skatītāju arī dēļu sēta, kura ierobežo rajona universālveikalu un tā pagalmu. Nekārtība, kas valda šajā pagalmā un dzelondrašu žogs virs sētas, neatgādina tīrniecības iestādi. Vai patērētāju biedrības vadī-

bai reiz tomēr nevajadzētu no mainīt žogu gar Rīgas ielu, gan gar celiņu, kas ved uz kinoteātri. Man liekas, ka arī šo traipu no pilsētas sejas jānoslauc.

Jau ilgāku laiku pasažieri runā, ka nevajadzēs autobusu gaidot no negaisa, vēja un sala glābties veikalos un II vidusskolā, Līvānos ceļot autobusu pieturas uzgaidāmās telpas. Ceļ gan, bet vēl nav gatavas. Iekšā nav solu, ārpusē nav režģu, maršrutu dēļu pietiprināšanai, durvis joprojām aizslēgtas. Remonta un celtniecības kantora vadība, kas uzņēmusies darbus, slēpjas no pasažieriem. Celtnieki uzskata autopiēstātnes uzgaidāmās telpas celtniecības darbu pabeigšanu par nesvarīgu lietu. Tādas ir dažu vadītāju rūpes par cilvēkiem.

Vai arī šim traipam — nevērībai pret pasažieriem nav jāpazūd no mūsu pilsētas sejas?

G. Jakovļevs, ceļu meistars

Redaktore H. JEROFEJEVA

Pieaug dzīves dārdzība kapitāla valstīs

Brazīlija. Dzīves dārdzība valstī nepārtraukti pieaug. San—Paulo pilsētas iedzīvotāji pārcieš vēl vienu cenu paaugstināšanos. Paaugstinās cenas galvenajiem pārtikas produktiem: gaļai, cukuram, maizei, pienam. San—Paulo prefekts izdeva rīkojumu paaugstināt vilcienu un autobusu braukšanas tarifu par 50 procentiem.

San—Paulo arodorganizāciju vairākums izteica protestu. Pilsētā izcēlās stihiska tautas protesta kustība. Ielās tauta sadedzināja autobusus un sabojāja tramvajus. Demonstrantiem uzbruka policija. Ir kritušie un ievainoti.

Attēlā: apbruņotie kareivji San—Paulo ielās.

„San—Paulo press” foto

